

Владыка-та.

Благословено царство Отца и Сына и Святаго
Духа, нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ.

Много гласове. Аминь.

(Самуилъ съ червенѣ мантії стоя срѣдъ сценѣ-тѣ. Тулла олава за рѣкѣ Райнѣ и ѹ доближива до странѣ-тѣ му. Владыка-та променява прѣстенѣ-тѣ; послѣ зема вѣнчила-та. Въ това вѣни
Самуилъ понеча да олови Райимъ за рѣкѣ-тѣ).

Rайна (са оттеглва на странѣ и извѣска).

Махни ся злодѣйцо! Боже! Братія Бѣлгаре!
избавѣте мя отъ убійци-тѣ на тѣйка ми, вашъ царь.
Избавѣте царство то отъ кръвнишки-тѣ имъ рѣцѣ.
Мои-тѣ братя, Борисъ и Романъ, гы нѣма тута за
да отвѣрихти на злодѣйци тѣ за пролѣтѣ-гѣ
кръвь на тейка ми. О, вые негови вѣрни поданици,
вые сте тукъ, и азъ негова дышера, останала
сираче, предъ Бога и предъ васъ выкамъ на сѣдъ
сѣнкѣ-тѣ тейковѣ и на неговы-тѣ убійци.

Самуилъ.

Тя полуђе; помогнѣте и [отива до неї].

Rайна [съ гнѣвѣ].

Махни ся убійцо! [бутва го, впуска ся на бѣгъ и
се изгубва].

Самуилъ.

Дрѣхте ѿ!

Сурсовулъ.

Оставѣте! нека и попрѣмине.

Тула.

Станѣ и лошево! Охъ! ... (стива).